

Т. Яршова ў ролі
Нэле.

фа), Дзева-выбранніца («Вясна свяшчэнная» І. Стравінскага), Джульета («Рамэо і Джульета» С. Пракоф'ева) і інш. Лаўрэат Міжнароднага конкурсу артыстаў балета ў Варне (Балгарыя, 1974), Маскве (1977).

Літ.: Чурко Ю. М. Беларускі балет у імях. Мн., 1988. С. 105—107, 109—112, 116—117; Мушынская Т. Гаркавы смак істціны: Партрэты. Мн., 1993. С. 65—71.

Т. Яршова ў ролі
Аўроры.

ЯСЕЛКА, назва бел. тэатра батлейкавага тыпу, самая даўняя і кансерватыўная яго форма. Таксама назва скрынкі з нерухомымі лялькамі — правобраз і папярэдніца батлейкавага тэатра (гл. *Батлейка*). Назву атрымала ад ясляў (прыстасаванне для корму жывёлы ў хляве), дзе, паводле біблейскага падання, нарадзіўся Ісус Хрыстос. Былі вядомы пераважна ў зах. частцы Беларусі. Уяўляла адкрытую скрынку накіштал аднапавярховага доміка без пярэдняй сцяны з лялькамі, якая выстаўлялася ў час богаслужэння на Каляды ў храмах. Пры дапамозе лялек стваралася панарамная статычная кампазіцыя — сцэны на адну з біблейскіх тэм (нараджэнне Хрыста, пакланенне вешчуноў і г.д.). Паказы суправаджаліся звычайна спяваннем рэліг. вершаў, кантаў і псалмаў. Часам Я. аздаблялі дэкаратыўнымі дэталямі, промнямі каляднай зоркі з каляровых паперы і кардону, якія ўваходзілі ў атрыбутыку нар. калядных тэатралізаваных прадстаўленняў.

Літ.: Барышаў Г. І., Саннікаў А. К. Беларускі народны тэатр «батлейка». Мн., 1962; Каладзінскі М. А. Батлейка // Гісторыя беларускага тэатра. Мн., 1983. Т. 1; Народны тэатр. Мн., 1983; Барышев Г. И. Театральная культура Белоруссии XVIII века. Мн., 1992; Lewański J. Związki literackie polsko-ruskie w dziedzinie dramatu wieku XVII—XVIII // Z polskich studiów slawistycznych. Warszawa, 1958. Т. 2.

М. А. Каладзінскі, І. А. Алексіна.

«**ЯСНАЕ СВІТАННЕ**», героіка-рэвалюцыйная опера ў 3 дзях, 7 карцінах А. Туранкова. Напісана ў 1958. Лібрэта А. Бачылы. У аснове зместу падзеі 1939, якія адлюстроўваюць уз'яднанне Зах. Беларусі з БССР. На сцэне Дзярж. т-ра оперы і балета Беларусі прэм'еры оперы адбыліся 2.11.1958 (дырыжор Л. Любімаў, рэж. Л. Александроўская, мастак П. Масленікаў, хормайстар М. Прысёлкаў, балетмайстар К. Мулер; Мікола — Б. Нікольскі, Марына — Л. Галушкіна, Лагоўскі — У. Глазаў, Сцяпан — А. Генералаў, Юзэфа — Н. Дзвінінінава, пан Гадлеўскі — Л. Бражнік, пан Вронэк — В. Глушакоў) і 12.1.1964 (рэдакцыя Г. Вагнера; дырыжор Л. Любімаў, рэж. Дз. Смоліч, мастак Я. Чамадураў, хормайстар А. Кагадзеў, балетмайстар А. Андрэеў; Мікола — В. Гур'еў, Марына — Галушкіна, Лагоўскі — А. Саўчанка, Сцяпан — І. Сарокін, Юзэфа — Н. Ткачэнка, пан Гадлеўскі — В. Чарнабаеў, пан Вронэк — В. Кірычэнка). Недахопы драматургічнага і муз. планаў не дазволілі оперы замацавацца ў рэпертуары тэатра.

Г. Р. Куляшова.